

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych w drukarni St. Gieszkowskiego

Zaliczenie na trzy miesiące w raz z Rozmaitościami Złp. 12. miesięczne Złp. 5.

MIJONA RZYMSKIE.
Dziś Zofii i 3 Córek.

MIJONA SŁAWIAŃSKIE.
Dziś Strzeżisław.

Gazeta Krakowska.

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE
Barometr zredukowany na 0° Reaumur.

Dzien godzina	Barometr na 00 l.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	3. 124	+ 16.9	+ 6.3	Pl. Zachodni słaby	Pochmurno	
12	3. 281	23.4	9.5	„ „ średni	Pogoda z Chmurami	
14 3	3. 238	25.0	8.5	„ „ „	„ „	
9	4. 927	+ 16.6	+ 8.0	Pu. Zachodni średni	„ „	

Cześć Polityczna.

WIADOMOŚCI Z DZISIEJSZEY POCZTY.
FRANCJA

Paryż 1 Maja.

Wczoraj J. K. Mość w asystencji księcia Orleans, marszałków Sault, Gerard i Mortier, generałów Darruele Pajol, Rumigny i Gourgaad, tudzież licznego sztabu, odbył na dziedzińcu Tulierów przegląd woyska, i potem przyjmował officerów dowodzących batalionami i szwadronami. Późniéj pracował król z ministrami spraw zagranicznych i handlu. —

O pobiciu w Hiszpanii jenerała Quesady, (wspomnioném już poprzednio,) potwierdza się wiadomość z następującego buletynu, jenerała powstańców:

Główna kwatera w Nawarze 24 Kwietnia.

Armija króla D. Karlos V. w Nawarze.

»Jenerał major D. T. Zumalacarregey naczelnie dowodzący w Nawarze i w Guipuzcoa, wieczorem dnia 22 b. m. zniszczył kołmnę dumnego Quesady (jenerała woysk królowey panującej,) na której czele tenże buntownik osobiście znajdował się, i zmusił go do ohydnej ucieczki. Nieprzyjaciel zostawił na placu bitwy przeszło 200 zabitych rozmaitego stopnia; zabrano mu 102 jeńców, między któremi pułkownik Leopold O'Donnel i wielu innych officerów, którzy w odwet (*représalia*), za złe obeyesie się przez tegoż O'Donnella z naszymi jeńcami, a mianowicie wzglę-

dnie trzech officerów gwardyi królewskiej, jednego od karabinierów i 14 żołnierzy, — natychmiast rozstrzelani zostali. — Zdobyć woysk królewskich jest znaczna.

W nocy z dnia 27 na 28 z. m. skutkiem zaburzeń 13 i 14 kwietnia odprowadzono z więzień opactwa uwiezionych podofficerów 36 pólku, w łańcuszkach do Tulonu, zkąd mają być przewiezieni do Algieru, reszta uczestników pójdzie w krótkce za nimi. Niedowiedziano im nic więcey, jak tylko wygadanie się publicznie z swojemi politycznemi mniemaniami, i to pozbawiło ich stopni w woysku i pociągnęło za sobą wygnanie z kraju do Afryki.

Minister spraw zagranicznych odebrał wczoraj depesze od posła francuzkiego w Szwajcaryi, w których donosi mu, że wszyscy wychodnie polityczni w Bernie dotąd znajdujący się, w pierwszych dniach maja puszczać się w drogę do Kale (*Calais*). Rząd szwajcarski niechciał oczekiwać skutku uczynionych kroków przez wychodniów polskich do rządu, Belgijskiego aby im dał schronienie w swoim kraju; a nadewszystko, że ostatnie postąpienie rzezonego rządu z cudzoziemcami, nieczyniło nadziei i dla polskich wychodniów, aby tam przyjęci być mogli.

Dnia 2 maja. Onegdy przyjmował król życzenia z powodu swoich imienin. Wczoraj przed południem składali monarsze życzenia swe ministrowie, marszałkowie i urzędnicy dworu. Około południa, przyjmował J.

K. Mość w sali tronowej otoczony wszystkimi członkami swej rodziny, wielkie deputacje izby parów, i izby deputowanych, równie jak wszystkie władze administracyjne, sądowe i miasta Paryża, a w parę godzin później wszystkich officerów garnizonu i gwardyi narodowej. —

O godzinie 4 przypuszczone było ciało dyplomatyczne w którego imieniu poseł N. Cesarza Wszech Rossyi hr. Pozzo di Borgo miał następującą przemowę do króla:

N. Panie! Ciało dyplomatyczne składając W. K. Mości w tym troczystym dniu hold uszanowania, szczęśliwem się bydz mieni, że do tych życzeń, przyłączyć może dobre porozumienie, które dziś między wszystkimi mocarstwami istnieje, i wszystkie łączy z sobą do silnego i zbawiennego celu, zapewnienia narodowi dobrodziejstw pokoju, tudzież zachowania ich od namiętności i obłędów, przez które takowy pokój mógłby bydz zakłóconym. Przekonani jesteśmy N. Panie, że niemogliśmy nigdy pod pomyslniejszą wieszczbą i z uczuciami bardziej zgodnemi z przekonaniem W. K. Mości zbliżyć się do Jego tronu, i na pewniejszych kiedykolwiek zasadach upraszać Cę N. Panie, abys życzenia nasze, jakimi dla W. K. Mości przepelnieni jesteśmy, łaskawie przyjąć raczył.» —

Król odpowiedział tak:

Z przyjemnością zawsze przyjmuję życzenia ciała dyplomatycznego. Chętnie razem z wami Panowie, cieszę się stałem porozumieniem jakie pomiędzy wszystkimi mocarstwami panuje, i dobrodziejstwa pokoju narodowi zabezpiecza. Przez sumienne uszanowanie dla praw każdego państwa, osiągnęliśmy ten pomyslny skutek; — przez stałe trzymanie się tego systematu, potrafiemy coraz bardziej ten owoc dobroczynny zachować i razem zasłonić Europę od złego, które tłum namiętności w swym orszaku, ciągle za sobą wlecze. Dziękuję Panom, żeście moje dobre chęci uznać zechcieli, równie jak za wyrzuczone mi życzenia dla szczęścia Francyi, dla mey rodziny i dla mnie. —

Dnia 4 Maja. — Wczoray przyzdownął król w radzie ministrów. Dziś udaje się J. K. Mość do Wersalu, celem przeglądu wojska, i rozdania orderów legii honorowey tym którzy się w ostatnich wypadkach odznaczyli.

(G. P. S.)

H I S Z P A N I A.

Madryt 25 Kwieciana.

Statut królewski nareszcie wydany, jest aktem, z którego na nieszczęście nikt w świecie nie kontent i który nie czyni zadość warunkom, spodziewanym po tylu miesiącach rozwoju i narad. Stronictwo absolutystów gani go, ponieważ ludowi dawne przywileje, które królowie zapomnieniu oddać usiłowali, znowu na pamięć przywodzi; zaś liberalisci upatrują w nim li tylko regulamin zwołania stanów (co Bóg wie, kiedy nastąpi), bez wyraźnego wyjaśnienia praw Hiszpanów, bez nadania im równości przed prawem i rękami dla osób i własności. Powiadają, że podatki co dwa lata przez stany mają być uchwalane; ale któż za to ręczy, żeby rząd kiedy nie miał ustanawiać podatków przez ukazy, oświadczając, że tymże równie trzeba być posłusznym, jak stanom? Bo takiey to formuły używali królowie Kastylii od wieków. Nareszcie nie zawiera dekret P. Martinez de la Rosa żadnego słusznego warunku, ani co do wyborów, ani co do przywilejów i praw służących deputowanym, którzy, wedle osnowy statutu, na ciasnym, dokładnie oznaczonym, a zatem korzyściom kraju i godności reprezentantów uszczerbek przynoszącym obrębie ograniczać się muszą. Słychać, że statut ten wypłynął z pióra Pana Martinez de la Rosa, który onego tylko Panom Garelli i Markizowi de las Amarillas udzielił, niezawiadomiwszy o nim Pana Burgos. Ten udaje od kilku dni chorobę i powtarza chęć swojej wystąpienia z ministrowstwa. Mówią, że królowa dymissyi mu dać nie chce, oraz że hr. Toreno wespół z Panem Martinez de la Rosa, którego o przewrotność zasad politycznych obwinia, wydział jaki objąć się wzbrania. A zatem albo Pan Moscoso zgodnie z życzeniami Prezesa Rady, nastąpi w miejsce Pana Burgos, albo (co podobniejszym do prawdy) Pan Burgos równie jak hr. Toreno zostaną w Radzie, a ten ostatni w miejsce Pana Martinez de la Rosa obeymie Prezesostwo w radzie i wydział spraw zewnętrznych. — Bandy Karolistów uwijają się po kraju z taką zuchwałością, że dn. 10 m. b. 200 weszło do la Grania, a d. 11 posunął się ich hufiec aż pod zamek El Pardo, 2 mile ztąd. Stamtąd ośmielili się oni, wysłać 40 jeźdźców do oberży pod S. Duchem, końcem opatrzenia się w wino i żywność, za

co punktualnie zapłacili. — Słychać, że lista cywilna królowej bardzo zadłużona. Domaga się ona 5 milion: od skarbu publicznego, które Pan Martinez de la Rosa z nową pożyczki wypłacił przyrzekł. Rząd od armii generała Rodil odłączył pulki Sałamanka i Logroño, jako też kilka oddziałów jazdy, w celu wysłania ich do Nawarry, dla wzmożenia sił generała Quesady. — Dwór ciągle jeszcze przebywa w Aranguez, gdzie mocno intrygują względem mianowania Procerów, lubo wielu Grandów hiszpańskich za godność tę niemylśnie podziękują.» (G. P.)

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

F R A N C Y A.

Paryż 25 Kwietnia.

Dnia 21 przetrząsano dom przy ulicy St. Hyacinthe, położony niedaleko miejsc gdzie Pan Baillot był zabity. Aresztowano kilka osób i znaleziono dość znaczny skład broni, w sklepie pewnej kobiety, której syn zbiegł z Paryża; był on naczelnikiem jednego z oddziałów towarzystwa praw człowieka.

Dzienniki zabrane przez policję podczas wypadków kwietniowych, są następujące: *Tribune*, *Echo français*, *Gazette de France*, *Patriote de la Cote d'or* (w Dijon), *le Peuple Souverain* (w Marsylii), *le Patriote du Puy de Dome* (w Clermont), *Courrier de la Sarthe* (w Mans), *le Progrès* (w Avignon) *le Patriote de Saone et Loire* (w Chalons), *le Liberal du Nord* (w Douai), *Echo du Nord* (w Lille) *le Propagateur du Pas de Calais* (w Arras). Dziennikarze, których aresztowano, są: wszyscy wydawcy i redaktorowie dziennika *Tribune*, wydawcy i redaktorowie dziennika *Peuple Souverain*, pp. Miran, wydawca dziennika *Patriote franc-Comtois* Crepu wydawca dziennika *Dauphinois*, Enyot wydawca dziennika *le Progres*. Dziennik *Tribune* zaprzestał wychodzić, gdyż żaden z drukarzy nie chciał się podjąć jego drukowania.

Dnia 26 Kwietnia. — Delegowani do Paryża przez magistrat lioński, zrobili podanie do izby deputowanych, o wynagrodzenie szkód przez ostatnie wypadki rządzonych.

Znani szuwanie Cadeudal i Guillemot mają się dotąd ukrywać w Wandei. Pierwszy z nich żyje w cichości na ustroniu, i zdaje się używać wpływu swojego jedynie na to

aby zapobiedz wojnie domowej. Chroniąc się nieustannie przed śledztwem policyi, nie wychodzi nigdy ze swego schronienia. Guillemot przeciwnie, nie przestający swoich zawichrzeń, nie posiedzi długo na jednym miejscu i nigdy więcey nad jeden nocleg w temże nie odbywa.

Z Lijonu mamy doniesienia po d. 24 b. m. Składka na rannych wynosiła już przeszło 100,000 franków. Ponieważ przy badaniu pokazało się, że wiele jest osób niewinnych między uwięzionymi, tacy więc są natychmiast na wolność puszczeni.

Postanowieniem królewskim z d. 16 b. m., umieszczonem w Monitorze, oznaczony jest ostatecznie sztab jeneralny gwardyi narodowej departamentu Sekwany, a jeneral Jacquesminot mianowany naczelnikiem rzeczzonego sztabu. Naczelnym dowódcą téjże gwardyi narodowej mianował król na nowo marszałka hr. Lobau (Mouton).

Gwardya narodowa w Tarbes została rozwiązana.

Donoszą z Tulonu pod dniem 21 b. m. przez bryg »le Sylphe,» który tam zawinął z Alexandryi z depezsami P. Mimault jeneralnego konsula francuzkiego, że w arsenalach i w woysku Mehameda Alego, wielki ruch i czynność spostrzegac się dają.

A N G L J A.

Londyn 18 Kwietnia.

Dnia wczorajszego wieczorem odbył się uroczysty obchod doroczny towarzystwa mającego na celu wspieranie nieszczęśliwych cudzoziemców pod przewodnictwem hrabiego Houce; na tym obchodzie byli obecni posłowie hiszpański i duński tudzież inni posłowie zagraniczni. W roku upłynionym otrzymało wsparcie 2598 osób, z których 153 przedstawiono w możności wrócenia do oyczyzny. Ogól wydatku wynosił 1336 funt szt. (53,440 złp.) Wczoray podpisano składkę wynoszącą 880 funt. szt; do której król 100, a królowa 20 funt. szt. nadesłała. (G. W.)

H I S Z P A N J A.

Madryt 13 Kwietnia.

W zrobionem przez radę ministrów do królowej rejentki zdaniu sprawy, które poprzedziło Statut o kortezach, powiedziano między innymi; »Waszcy Królewskiej Mości by-

ła zostawiona chwala przywrócenia zasadniczych praw naszych. Jest dawną zasadą prawodawstwa hiszpańskiego, utwierdzoną przez liczny szereg sławnych książąt, iż w razie wielkiej i trudnej okoliczności na kray przypadley, także i kortezy zwolane bywają, a mianowicie za pośrednictwem trzech stanów królestwa. Tak się też wyraża w sławném nadaniu król Don Juan II. Nasze kroniki i nasze roczniki przedstawiają niezliczone przykłady, jak tego rodzaju prawne współdziałanie stanów, nietylko jest dalekie od osłabiania władzy panującego, ale i owszem w najtrudniejszych nawet okolicznościach okazało się zawsze podporą tężę. Wpływ nawyknięcia jest tak dalece potężny, a wiara o potrzebie współdziałania kortezów w pewnych wypadkach tak silnie zakorzeniona w Hiszpanach, iż uznano za rzecz korzystną, używać przy ogłoszeniach praw nowych, formuły obeynującej wyrażenie: że prawo jest równie ważne jak gdyby przez stany ogłoszone zostało. Kiedy więc samo doświadczenie wskazało użyteczność takiej instytucyi, i to jeszcze podczas nayspokojniejszycy ciszy, kiedy żaden wieczyk łodzią kraju nie bujał; jakże w obecnych przykrych okolicznościach, możnaby o jey dobroci i konieczności powątpiewać?

Dnia 19 Kwietnia. Papiery krajowe znacznie podniosły się w cenie; przypisują to okoliczności, że rząd miał odebrać z Portugalii pomyślné doniesienia — Pułki, które pod dowództwem jenerala Rodil stały w Salamance i Logrono, wysłano do Nawarry na wzmocnienie jener. Quesady.

W Ł O C H Y.

Neapol 5 Kwietnia.

Zamierzona od kilku dni przez króla podróż do Paryża ciągle jeszcze stanowi główny przedmiot rozmów w posiedzeniach. Oczekują, jak słyhać, przybycia tego młodego księcia d. 7 b. m. do Kapui, gdzie połączone załogi z Neapolu, Gaety i Kapui zgromadzą się do jednego obozu i wielkie obrotu wojskowe odbywać będą. Naczelne dowództwo nad całym wojskiem powierzone zostało jenerałowi księciu Satriano, synowi sławnego Filangierego, a wybór nietylko wielkie wrażenie na wszystkich zrobił, ale nadto stwierdził niejako pogłoskę o poczynionych modyfikacyach w tutejszym gabinecie w duchu liberalnym. Utrzymują, że król po odbytych przeglądzie wojska tylko na kilka dni do stolicy powróci, i że się potem zaraz puści w podróż do Florencyi, Turynu i Paryża. Chociaż prawie o tém wątpić nie można, iż zamiar ten nie ma żadnego politycznego względu, spodziewać się jednak należy, iż w obecnej chwili wiele stąd dolrego na Neapol spłynąć może. Powziął albowiem król chwalebna myśl zwiedzenia incognito i bez wszelkiej wystawy innych krajów i przypatrzenia się istniejącym tamże urządzeniom końcem wspierania handlu i przemysłu. Nie na samę przeto Francją tylko ograniczy on swój plan podróży. Zamyśla on także w przyszłym roku zwiedzić Niemcy i Anglią.

Otoczony kilku, z temi rzeczami dobrze obeznany ludźmi, pragnie on nietylko znać z opowiadania i opisu wewnętrzne urządzenie fabryk naynowsze wynalazki w mechanice, zakłady politechniczne, koleje żelazne i t. d. ale owszem zarazem nowości, które bogactwo i błogi był tych krajów poczęści wzmogły, do Neapolu zaprowadzić. To, co się już od jego wstąpienia na tron stało, rokuje naypomyślniejszą przyszłość. Stosowna kontrolla i oszczędność zaprowadzone we wszystkich częściach zarządu kraju, ukończenie dwóch wybornych głównych kray przerynąjących gościńców, zaprowadzenie wygodnych powozów pocztowych, które od 1835 r. związki między Teramo na ostatnim krańcu Abruzów i Regio w Kalabrii, między Saleino a Lecce ułatwiać mają, założenie wielu dróg pobocznych także i w Sycylii, podwojony prawie wywóz plodów krajowych, te są owoce niespełna trzechletniego panowania; a do tego przydać jeszcze potrzeba liczne ulepszenia w zarządzie wojskowym kraju, zwiększenie dochodów, zmniejszenie podatków i owę wspaniałomyślną amnestyą, która już teraz najpiękniejsze wydaje plony. Istnieje jeszcze wprawdzie mnóstwo nadużyć; publiczne zakłady naukowe znajdują się w politowania godnym stanie, cywilizacya, mianowicie na prowincyi jeszcze w kolebce, domy ubogich i pomocy potrzebujących powiększyć części niedostateczne, ale królowi nie zbywa na dobrej chęci i wytrwałości, a miłość lepszej części narodu potężnym jest dla niego orężem, mocą którego zdoła z łatwością ten lekkomyślny i nierozważny, ale zarazem także bystry i czynny lud, odwieść od zastarzałych i zabobonnych wyobrażeń i zwrócić go na tór prawy. Teraz zimową porą jest Neapol miejscem zbierania się znakomitych osób. Książę Devonshire, który niedawno do Anglii odjechał, spodziewany tu znowu w Listopadzie z powrotem. — Książę Northumberland zamysła także przyszłą zimę w Neapolu przepędzić, a za przykładem tego znakomitego męża, pójdzie zapewne i cały kwiat szlachty angielskiej. Dla powzięcia wyobrażenia o hojności księcia Devonshire dosyć będzie namienić, że li tylko za swoje pomieszkanie w pałacu de la Victoire płaci miesięcznie 6000 fr. nie rachując w to stołu, światła i opału; a za jedną lożę w teatrze San Carlo za 6 tygodni 4000 fr. W dziwny sprzeczności z tem zostaje obeyście się jego z kilku znakomitymi artystami, których ten nowoczesny Krezus tak skąpo opatrzył, iż gorzko na niego wyrzekano.

(G. P.)

Doniesienie.

We wsi Alexandrowicach w Okręgu W. M. Krakowa znajduje się stado 300 owiec prawdziwych Merynosów do sprzedania z wolnej ręki. Zyczący sobie takowe nabydź zgłosi się pod Nr. 16 w rynku gdzie razem próbkę wełny widzieć może.

(1r.)